

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6792/2557

พนักงานอัยการจังหวัดสมุทรปราการโจทก์ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไต้เซ่งซันโจทก์ร่วม นางสาวมารี สุทธิปริญญาณนท์จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 158, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 264, ป.อ. มาตรา 265, ป.อ. มาตรา 268, ป.อ. มาตรา 341, ป.อ. มาตรา 357, ป.อ. มาตรา 352, ป.พ.พ. มาตรา 1078/1, ป.พ.พ. มาตรา 1078/2

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้โจทก์บรรยายฟ้องว่าในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุเดียวกัน จำเลยเป็นทั้งคนร้ายที่เป็นตัวการร่วมกันปลอมเอกสารสิทธิ ใช้เอกสารสิทธิปลอมและฉ้อโกงเอาเงินจากบัญชีเงินฝากของโจทก์ร่วมแล้วจำเลยยังกระทำความผิดฐานรับของโจรในวันเวลาเดียวกัน โดยจำเลยรับของโจรเงินที่จำเลยร่วมกันฉ้อโกงมาได้ ซึ่งองค์ประกอบความผิดฐานรับของโจรเป็นความผิดอันเกิดจากการช่วยเหลือซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซื้อ รับจำนำ หรือรับไว้โดยประการใด ซึ่งทรัพย์อันได้มาจากการที่ผู้อื่นกระทำความผิดอันเกี่ยวกับทรัพย์ หาได้เป็นทรัพย์ที่ได้มาจากการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงของจำเลยเอง ฟ้องของโจทก์ในความผิดสองฐานดังกล่าวจึงเป็นฟ้องที่ขัดแย้งกันเอง อันเป็นฟ้องเคลือบคลุม ไม่ชอบด้วย ป.วิ.อ. มาตรา 158 (5)

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91, 264, 265, 268, 341, 357 และให้จำเลยคืนหรือชดใช้เงิน 1,217,999.99 บาท แก่ผู้เสียหาย จำเลยให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณา ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไต้เซ่งซัน ผู้เสียหาย ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ศาลชั้นต้นอนุญาต ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 352 วรรคแรก ประกอบมาตรา 86 จำคุก 2 ปี ให้จำเลยคืนหรือชดใช้เงิน 1,217,999.99 บาท แก่โจทก์ร่วม ข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยก โจทก์ โจทก์ร่วม และจำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง โจทก์ร่วมและจำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้โจทก์ร่วมฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ปัญหาว่าจำเลยมีความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงและฐานรับของโจรในกรณีที่จำเลยเปิดบัญชีร่วมกับนางสาววาสนาและนางสาววาสนาโอนเงินที่เบิกถอนจากบัญชีของโจทก์ร่วมไปเข้าบัญชีดังกล่าวหรือไม่ เห็นว่า คดีนี้โจทก์บรรยายฟ้องว่า ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุเดียวกัน จำเลยเป็นทั้งคนร้ายที่เป็นตัวการร่วมกันปลอมเอกสารสิทธิ ใช้เอกสารสิทธิปลอมและฉ้อโกงเอาเงินจากบัญชีเงินฝากของโจทก์ร่วมแล้วจำเลยยังกระทำความผิดฐานรับของโจรในวันเวลาเดียวกัน โดยจำเลยรับของโจรเงินที่จำเลยร่วมกันฉ้อโกงมาได้ ซึ่งองค์ประกอบความผิดฐานรับของโจรเป็นความผิดอันเกิดจากการช่วยเหลือซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซื้อ รับจำนำ หรือรับไว้โดยประการใด ซึ่งทรัพย์อันได้มาจากการที่ผู้อื่นกระทำความผิดอันเกี่ยวกับทรัพย์ หาได้เป็นทรัพย์ที่ได้มาจากการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงของจำเลยเอง ฟ้องของโจทก์ในความผิดสองฐานดังกล่าวจึงเป็นฟ้องที่ขัดแย้งกันเอง อันเป็นฟ้องเคลือบคลุม ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158 (5) โจทก์ร่วมฎีการับว่า เหตุที่โจทก์ฟ้องจำเลยในลักษณะดังกล่าว เนื่องจากไม่แน่ใจว่าการกระทำของ

จำเลยเป็นการร่วมกระทำความผิดโดยมีขั้นตอนวิธีการกระทำความผิดแบบใด และใครเป็นผู้ลงมือกระทำความผิดบ้าง เนื่องจากนางสาววาสนายังหลบหนีไม่สามารถจับกุมได้ โจทก์จึงบรรยายฟ้องรายละเอียดลักษณะการกระทำของจำเลยและนางสาววาสนาเท่าที่ปรากฏจากพยานหลักฐาน อันแสดงว่าโจทก์ร่วมเองก็ยังไม่ทราบว่าจำเลยกระทำความผิดฐานรับของโจรตามข้อกล่าวหาจริงหรือไม่ จำเลยจึงไม่มีความผิดฐานฉ้อโกงและฐานรับของโจรตามฟ้อง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ร่วมฟังไม่ขึ้น มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่าโจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ โดยจำเลยฎีกาว่า โจทก์ร่วมไม่มีอำนาจร้องทุกข์ ทำให้พนักงานสอบสวนไม่มีอำนาจสอบสวนและทำให้โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องคดีนี้นั้น เห็นว่า เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2544 นายทนงขอจดทะเบียนแก้ไขเพิ่มเติมหุ้นส่วนเข้าหนึ่งคน หุ้นส่วนออกหนึ่งคน และในวันเดียวกันหุ้นส่วนของโจทก์ร่วมมีมติเลือกนายวิรัช ซึ่งเป็นหุ้นส่วนประเภทไม่จำกัดความรับผิดชอบคนใหม่เข้าเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของโจทก์ร่วมแทนนายทนง ซึ่งโจทก์ร่วมมีหน้าที่นำความไปจดทะเบียนภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลงตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1078/1 และ 1078/2 เพื่อให้การเปลี่ยนแปลงปรากฏแก่บุคคลอื่น ดังนี้ แม้นายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทจะดำเนินการจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงหุ้นส่วนผู้จัดการเสร็จสิ้นภายหลังจากที่นายทนงถึงแก่ความตายไปแล้ว ก็หาไม่ผลทำให้การยื่นคำขอจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงหุ้นส่วนผู้จัดการภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดดังกล่าวต้องเสียไปไม่ นายวิรัชย่อมเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการที่สามารถดำเนินกิจการและรับผิดชอบในกิจการของโจทก์ร่วมต่อไปได้โดยชอบ โจทก์ร่วมจึงมีอำนาจร้องทุกข์ดำเนินคดีนี้ การสอบสวนของพนักงานสอบสวนชอบด้วยกฎหมายแล้ว โจทก์จึงมีอำนาจฟ้อง ส่วนฎีกาข้ออื่นของจำเลยไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลงจึงไม่จำต้องวินิจฉัยให้ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 วินิจฉัยมาชอบแล้ว ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

รังสรรค์ ดวงพัตรา · วีรา ไวยหงษ์ รินทร์ศรี · พันวะสา บัวทอง

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/6792/2557>